

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Brandeta Hryniewicka
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Janusz Sulima (spr.)
Protokolant	Elżbieta Niewińska

przy udziale prokuratora Pawła Dacewicza

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 r. sprawy:

A. B. oskarżonego z art. 258 §1 k.k., art. 231 §1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k.

R. K. oskarżonego z art. 258 §1 k.k.

Ł. W. (1) oskarżonego z art. 258 §1 k.k., art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 231 §1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k., art. 91 §3 k.k.s. w zb. z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 54 §2 k.k.s.

z powodu apelacji prokuratora i obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 17 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 2/18

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej: czynu zarzuconego A. B. w punkcie I, czynu zarzuconego R. K. w punkcie XXXVIII, czynu zarzuconego Ł. W. (1) w punkcie XXXIX i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Suwałkach do ponownego rozpoznania;

II. zmienia zaskarżony w ten sposób, że:

1. oskarżonego A. B. w ramach czynów przypisanych w punkcie II (zarzuconych w punktach II – XXXVII) uznaje za winnego tego, że w okresie od 8 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku w bliżej nieustalonych miejscowościach na terenie powiatu (...), (...) oraz (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wynikającej ze zbycia przemyconych papierosów, pełniąc funkcję kontrolera Zespołu do Spraw Przestępstw i Wykroczeń Grupy Operacyjno-Śledczej Placówki Straży Granicznej w A. oraz kontrolera Zespołu do Spraw Przestępstw i Wykroczeń Grupy Operacyjno-Śledczej Placówki Straży Granicznej w S., korzystając z dostępu do informacji służbowej dotyczącej terminów i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, przekraczał swoje uprawnienia w ten sposób, że przekazywał telefonicznie Ł. W. (1) informacje o możliwości lub

braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów, narażając w ten sposób na szkodę prawnie chroniony interes publiczny polegający na zwalczaniu przestępstw karnoskarbowych przez Straż Graniczną i tak:

- w dniu 8 maja 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...) na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 9 maja 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 29 maja 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 30 maja 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 31 maja 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...) na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 1 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 1 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 2 i 3 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 4 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w najbliższych dniach czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 8 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 8 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 9 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 9 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 12 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 12 i 13 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 14 czerwca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer(...), informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 15 czerwca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniach 30 czerwca i 1 lipca 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 2 lipca 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 4 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 4 i 5 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 7 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...) na numer (...), informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 8 i 9 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 11 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...) na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 11 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 14 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 14 sierpnia 2015 roku,
- w dniu 17 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 17 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 20 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer(...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 11 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 21 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 21 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,

- w dniu 23 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 sierpnia 2015 roku,
- w dniu 25 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 25 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 25 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 26 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 26 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 27 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 28 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer(...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 29 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 30 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 31 sierpnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 31 sierpnia 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 1 września 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 1 września 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 2 września 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 3 września 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 3 września 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 4 września 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 4 września 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 13 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer(...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 14 listopada 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 16 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze(...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 17 listopada 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 22 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 listopada 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 24 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 25 listopada 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 25 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 26 listopada 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 30 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 1 grudnia 2015 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 4 lutego 2016 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 05 lutego 2016 roku w bliżej nieustalonym miejscu,
- w dniu 14 lutego 2016 roku przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, iż przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...)na numer (...)informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 15 lutego 2016 roku,

- w dniach 22 i 23 lutego 2016 roku przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu o numerze (...) na numer (...) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 lutego 2016 roku w bliżej nieustalonym miejscu,

to jest czynu z art. 231 §1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 231 §1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 231 §2 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 33 §2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

2. uchyla wobec oskarżonego Ł. W. (1) orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z punktu VII,

3. uniewinnia oskarżonego Ł. W. (1) od popełnienia czynów przypisanych mu w punkcie V (zarzuconych w punktach XL – LXXV),

4. czyn przypisany oskarżonemu Ł. W. (1) w punkcie VI sentencji wyroku kwalifikuje z art. 91 §3 k.k.s. w zb. z art. 65 §3 k.k.s w zb. z art. 54 §2 k.k.s. i za ten czyn na podstawie art. 91 §3 k.k.s. w zb. z art. 65 §3 k.k.s w zb. z art. 54 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. skazuje go, zaś na podstawie art. 65 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

III. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. Ś. 738 złotych, w tym 138 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: A. B. 1.100 złotych, Ł. W. (1) 1.000 złotych tytułem jednej opłaty za obie instancje oraz obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w częściach im przypadających w zakresie skazania;

VI. kosztami procesu w części uniewinniającej oskarżonego Ł. W. (1) obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 78/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

<p>wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 17 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 2/18</p>		
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>		
<p>oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p>oskarżyciel posiłkowy</p>		
<p>oskarżyciel prywatny</p>		
<p>obrońca</p>		
<p>oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p>inny</p>		
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		
<p>na korzyść na niekorzyść</p>	<p>w całości</p>	

w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z (...) PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY		
2.1. Ustalenie faktów		

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające				

znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzut		
I II III.	apelacja obrońcy oskarżonego A. B.: 1) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegające na naruszeniu art. 413 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez lakoniczne omówienie w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji dowodów, powieleniu wprost zarzutów postawionych	zasadny częściowo zasadny niezasadny	

**oskarżonemu
szczegółowo
opisanych w
pkt II-XXXVII
aktu oskarżenia,
bez wnikliwego
omówienia ich i
wykazania toku
rozumowania
Sądu I instancji,
co utrudnia lub
uniemożliwia
wręcz kontrolę
merytoryczną
orzeczenia i
zaskarżenie go w
trybie apelacji,
i co przede
wszystkim
stanowi wyraz
naruszenia
prawa
skazanego do
realizacji w
procesie obrony
realnej, a nie
tylko
iluzorycznej,**

**2) naruszenie
przepisów
postępowania,
które miało
wpływ na treść
wydanego
orzeczenia, a
polegające na
naruszeniu art.
5 §2 k.p.k. w
zw. z art. 6
k.p.k.wyrażającego
się
rozstrzygnięciu
nieusuniętych
wątpliwości na
niekorzyść
oskarżonego A.
B., w
szczególności co
do możliwości**

i sposobności przekazywania informacji o lokacji patroli SG, co stanowi naruszenie prawa oskarżonego do obrony, w sytuacji, gdy zgroma-dzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu winy odnośnie czynów szczegółowo opisanych w pkt II-XXXVII aktu oskarżenia;

3) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 7 k.p.k. w zw. z art. 40 k.p.k. poprzez przekroczenie przez Sąd pierwszej instancji zasady swobodnej oceny dowodów, czyniąc analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego dowolną, sprezczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i

**doświadczenia
życiowego,
nierozważeniu
wszystkich
okoliczności
ujawnionych w
toku
postępowania,
oparciu ustaleń
na części
materiału
dowodowego,
polegającego na:**

**- dowolnej, nie
uwzględniającej
zasad wiedzy
i doświadczenia
życiowego ocenie
materiału
dowodowego.**

**- odmówieniu
wiarygodności
stanowisku
oskarżonego A.
B. w części
negującej jego
sprawstwo co do
czynów
szczegółowo
opisanych w pkt
II-XXXVII aktu
oskarżenia;**

**- nieprawidłowej
ocenie zeznań
świadków w
szczegółności P.
P. (1) oraz
pracowników
SG, w
szczegółności co
do posiadania
przez
oskarżonego
wiedzy na temat
lokacji patroli
SG oraz**

**przekazywania
ich Ł. W. (1);**

**- dokonaniu
ustaleń
faktycznych w
stosunku do
oskarżonego A.
B. poprzez
wypełnianie
rozmowania
Sądu
niewątpliwe
niekorzystnymi
dla oskarżonego
domniemaniami;**

**- nierozważenie
całości kształtu
okoliczności
mogących mieć
znaczenie dla
rozstrzygnięcia o
winie
oskarżonego A.
B. w części
dotyczącej
czynów
szczegółowo
opisanych w pkt
II-XXXVII aktu
oskarżenia, co
w konsekwencji
doprowadziło do
niesłusznego
przypisania
oskarżonemu
dokonania ich
sprawstwa;**

**4) błędy w
ustaleniach
faktycznych,
które miały
wpływ na treść
wydanego
orzeczenia,
polegające na
przyjęciu, iż:**

**- oskarżony A. B.,
pełniąc funkcję
kontrolera
Zespołu do
Spraw
Przestępstw i
wykroczeń
Grupy
Operacyjno-
Śledczej
Placówki SG w
S. w okresie od
dnia 8 maja
2015 r. do dnia
23 lutego 2016
r., korzystając
z dostępu do
informacji
służbowej
trzydziestoośmiokrotnie
przekazał Ł. W.
(1) informacje
służbowe
dotyczące
terminów i
rozmieszczenia
patroli SG;**

**- w okresie od
dnia 8 maja
2015 r. do dnia
23 lutego 2016
r. oskarżony A.
B. miał dostęp
do informacji,
które rzekomo
przekazywał
współoskarżonemu;**

**5) rażąco
niewspółmierność
orzeczonej
względem
oskarżonego
kary
pozbawienia
wolności oraz
kary grzywny,
poprzez jej
wymierzenie**

**nieadekwatnie surowej
w kontekście
warunków i
właściwości
osobistych
oskarżonego, bez
dobrodziejstwa
warunkowego
zawieszenia jej
wykonania.**

**Apelacja obrońcy
oskarżonego Ł.
W. (1):**

**1) obraza
przepisów
postępowania,
która miała
wpływ na treść
wydanego w
sprawie
orzeczenia, a
mianowicie:**

**a) art. 4 k.p.k.,
art. 7 k.p.k. w
zw. z 410 k.p.k.
przez dowolną,
a nie swobodną
ocenę dowodów
polegającą na
błędnej ocenie
i wyciągnięciu
błędnych
wniosków z
przeprowadzonych
na rozprawie
dowodów,
polegającą na
uznaniu Ł. W.
(1) za winnego
popętnienia
zarzucanych mu
czynów w
sytuacji braku
dowodów
potwierdzających
w sposób nie
budzący**

**wątpliwości
popęnienia
przestępstwa,**

**b) art. 5 §
2 kpk poprzez
rozstrzygnięcie
nie dających się
usunąć
wątpliwości na
niekorzyść
oskarżonego,**

**c) art. 7 kpk w
zw. z art. 2 § 1
pkt 1 kpk i art.
4 kpk poprzez
dowolną, a nie
swobodną ocenę
materiału
dowodowego bez
uwzględnienia
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
polegające na
nieobiektywnym
uznaniu, że
pomówienia P.
P. (1) złożone
w prowadzonym
postępowaniu
były dowodem
winy
oskarżonego Ł.
W., podczas gdy
nie stanowią one
dowodu
pełnowartościowego,
ponieważ nie
były złożone
bezinteresownie,
a zostały złożone
w celu
pogrążenia
byłego partnera**

i nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, co doprowadziło do skazania osoby niewinnej,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał istotny wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że:

a) oskarżony nakłaniał A. B. pełniącego funkcje funkcję kontrolera Zespołu do Spraw Przestępstw i Wykroczeń Grupy Operacyjno-Śledczej Placówki Straży Granicznej w S. do przekazywania informacji służbowej a następnie trzydziestośmiokrotnie otrzymał od A. B. za pomocą telefonów o różnych numerach zdobyte przez niego informacje służbowe dotyczące terminów i rozmieszczenia

**patroli Straży
Granicznej.,
podczas gdy brak
jest dowodów
winy
oskarżonego,**

**b) oskarżony Ł.
W. (1) w okresie
od 05.02.2016 r.
do 09.08.2016r.
na trasie S. - woj.
(...), przewoził a
następnie
pomógł w zbyciu
ustalonym
osobom,
wyrobów
tytoniowych
nieoznaczonych
znakami akcyzy
Rzeczypospolitej
Polskiej o łącznej
ilości 15 000
paczek
papierosów
różnych marek, o
których wiedział,
że zostały
przywiezione na
obszar Wspólnoty
bez zgłoszenia
celnego i
przedstawienia
organowi
celnemu, podczas
gdy dowody
świadczące o
winie
oskarżonego to
jedynie
pomówienia
osób trzecich,
które nadto nie
wskazują
ewidentnie na
osobę
oskarżonego.**

3. **rażącą niewspółmierność - surowość kary w stosunku do okoliczności podmiotowo - przedmiotowych zaistniałych w sprawie zarówno co do kar jednostkowych, jak i kary łącznej, w sytuacji gdy stopień zawinienia, sytuacja majątkowa, ustabilizowany tryb życia oskarżonego przemawia za orzeczeniem kary w mniejszym rozmiarze, nadto zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania wobec oskarżonego kary.**

Apelacja prokuratora:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie

pozwala na przyjęcie, iż istniała zorganizowana grupa przestępcza z ustalonym podziałem ról, hierarchią oraz stopniem zorganizowania w sytuacji gdy ocena materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, iż ustalone zachowania oskarżonych wyczerpywały znamiona przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na przemyśle z terytorium Litwy, przewozie i zbywaniu papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, przy wykorzystaniu informacji służbowych dotyczących terminów i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej przekazywanych członkom grupy w ramach przekroczenia

	<p><i>uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowych z tytułu handlu przemyconymi z terenu Litwy wyrobami tytoniowymi.</i></p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p><i>Odnosnie zarzutów z apelacji obrońcy oskarżonego A. B.:</i></p> <p><i>Zupełnie niezrozumiały jest zarzut obrazy art. 413 §1 i 2 k.p.k., który określa, co powinno być zawarte w wyroku. Zaskarżony wyrok zawiera bowiem wszystkie wskazane w tych przepisach elementy.</i></p> <p><i>Z treści tego zarzutu apelacyjnego wynika, że autorowi apelacji najwyraźniej chodziło o naruszenie art. 424 §1 i 2 k.p.k.,</i></p>			

a nie art. 413 §1 i 2 k.p.k. Obrońca zarzuca bowiem, że Sąd pierwszej instancji nie sprostął wymogom stawianym uzasadnieniu wyroku. Naruszenie tego przepisu procesowego może jednakże stanowić skuteczną podstawę zarzutu odwoławczego tylko wtedy, gdy zostanie wykazane, że uchybienie mogło mieć wpływ na treść wyroku. Tymczasem dokument w postaci uzasadnienia sporządzany jest po wydaniu wyroku, a więc nie może mieć wpływu na jego treść. Sama zatem wadliwość uzasadnienia nie spełnia warunku z art. 438 pkt 2 k.p.k. Poza tym zgodnie z art. 455a k.p.k. nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów

określonych w
art. 424 k.p.k.

Podkreślić też
należy, że brak
wnikliwego
omówienia
dowodów
stanowiących
podstawę
skazania
oskarżonego
bynajmniej nie
uniemożliwia
kontrolę
merytoryczną
orzeczenia i
zaskarżenie go
przez apelację.
Z uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku
jednoznacznie
wynika, na
jakich dowodach
Sąd Okręgowy
oparł swoje
przekonanie o
winie
oskarżonego A.
B..

Błędne jest też
jednoczesne
zarzucanie
obrazy art. 5
§2 k.p.k. i art.
7 k.p.k. Przede
wszystkim
zarzucenie
naruszenia
zasady in dubio
pro reo jest
możliwe tylko
i wyłącznie w
sytuacji, gdy
orzekający w
sprawie sąd
rzeczywiście
powziął

wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec niemożliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego.

Jeżeli zaś pewne ustalenie faktyczne zależne jest od dania lub nie wiary pewnym dowodom, to nie można mówić o naruszeniu wyrażonej w art. 5 §2 k.p.k. zasady, lecz ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów mogą być rozstrzygane jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobodnej oceny dowodów wynikającej z treści art. 7 k.p.k.

Niezasadny też jest zarzut obrazy art. 410 k.p.k. Jak wynika bowiem z pisemnych motywów zaskarżonego

wyroku Sąd
pierwszej
instancji wziął
pod uwagę
wszystkie
przeprowadzone
na rozprawie
dowody. To zaś,
że jednym
dowodom dał
wiarę, a innym
nie, wcale nie
oznacza
naruszenia
dyspozycji art.
410 k.p.k.
Niemożliwe jest
bowiem
czynienie ustaleń
na podstawie
sprzecznych ze
sobą dowodów.

Wbrew
twierdzeniom
obrońcy Sąd
Okręgowy
słusznie uznał
za wiarygodne
zeznania
świadka P. P. (1).
To, że w innym
postępowaniu
karnym uznano,
że jej zeznania
nie mogą
stanowić
podstawy
wyroku
skazującego,
bynajmniej nie
oznacza, że w
niniejszym
postępowaniu
sąd mógł je
uznać za w pełni
wiarygodne. W
postępowaniu
karnym
obowiązuje

bowiem
wyrażona w art.
8 k.p.k. zasada
samodzielności
jurysdykcyjnej
sądów
oznacza, że
sąd karny
rozstrzyga
samodzielnie
zagadnienia
faktyczne i
prawne oraz nie
jest związany
rozstrzygnięciem
innego sądu lub
organu. Przede
wszystkim
wskazać należy,
że P. P. (1) nie
miała żadnego
interesu w
tendencyjnym
pomawianiu A.
B.. O ile konflikt
z rodziną W.
mógł ją skłaniać
do obciążania
oskarżonego Ł.
W. (1), to z
pewnością fakt
ten w żaden
sposób nie mógł
wpływać na
pomawianie
przez nią
zupełnie obcej
dla niej osoby,
jaką
niewątpliwie był
dla niej A.
B.. Przyjmując
hipotetycznie, że
P. P. (1) składając
zeznania chciała
„zemścić się”
na Ł. W.
(1), wcale nie
musiała
jednocześnie

obciążać obcą
dla niej osobę.
Wystarczyłoby
wówczas złożenie
przez nią zeznań
odnośnie
przemycania
przez byłego jej
partnera
papierosów do
Polski.

Zeznania P. P.
(1) dotyczące
współpracy A. B.
w popełnianiu
przestępstw z
Ł. W. (1) są
logiczne,
stanowcze i
konsekwentne.

Zestawienie jej
zeznań ze
śledztwa i z
rozprawy
sądowej daje
pełne
przekonanie, że
nie powtarzała
ona za każdym
razem
wymyślonej
przez siebie
historii.

Przyjmując zaś
za prawdziwe
wyjaśnienia A.
B. i Ł. W.
(1), należałoby
uznać, że treść
jej zeznań jest
całkowicie przez
nią wymyślona.

Z zeznań P.
P. (1) wynika
jednoznacznie, że
A. B.
przekazywał Ł.
W. (1) informacje

**dotyczące
możliwości
bezpiecznego
przejazdu z
papierosami
przez obszar (...)
i S., to jest
z pominięciem
patroli Straży
Granicznej.**

**Nie jest prawdą,
co podniósł w
apelacji obrońca
A. B., że
zeznania P. P.
(1) nie znajdują
potwierdzenia w
innych
dowodach. Jest
całkowicie
przeciwnie.
Znajdują one
pełne
potwierdzenie w
materiałach z
kontroli
operacyjnej
rozmów
telefonicznych
prowadzonych
przez A. B. i Ł.
W. (1). Wynika z
nich bynajmniej
niedwuznacznie,
że A. B.
przekazywał Ł.
W. (1) informacje
o możliwości lub
braku
możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów.
Treść
zarejestrowanych
wysyłanych z
telefonów
komórkowych
wiadomości**

tekstowych w
powiązaniu z
zeznaniem P. P.
(1) daje pełny
obraz
przestępczej
działalności
oskarżonego A.
B..

W dniu 7 maja
2015 roku Ł. W.
(1) wysłał do A. B.
sms ze znakiem
zapytania. W
odpowiedzi A.
B. wysłał sms
o treści „Dzisiaj
dam znać”.
Później
wieczorem
wysłał do A. B.
sms: „Od sob
jutro
potwierdzą’.
Kolejnego dnia o
godzinie 13.26 Ł.
W. (1) wysłał
do A. B. sms
o treści: „Mi to
i tam jutro”. A.
B. w odpowiedzi
przesłał
wiadomość „I
tu i tam ok”.
Nie można tego
inaczej
zinterpretować,
mając
jednocześnie na
względzie inne,
wysyłane do
innych
użytkowników
telefonów,
zarejestrowane
wiadomości
tekstowe, że w
ten sposób A.
B. poinformował

**o braku patroli
Straży
Granicznej w
interesującym Ł.
W. (1) rejonie.**

**W dniu 26
maja 2015 roku
wieczorem A.
B. wysłał Ł.
W. (1) sms o
treści: „I jak”.
W odpowiedzi
otrzymał sms
– a o treści
„Przerwą. Brak
asortymentu.**

**Jutro się
odezwę”.**

**Następnego dnia
Ł. W. (1)
wysłał do A. B.
wiadomość: „W
sobót dopiero, w
piąt potwierdze”.**

**W dniu 29 maja
2015 r. rano Ł.
W. (1) wysłał
do A. B. sms
o treści: „Jutr
trzeba”, a potem
po południu „I
jak jutrz?”. W
odpowiedzi A.
B. przesłał sms
– a o treści
„Ok”. Zaznaczyć
też należy, że tego
samego dnia Ł.
W. (1) z innego
telefonu wysyła
innej osobie sms
– a o treści „Badz
o 5” i uzyskuje
odpowieź
„Spoko”. Z treści
tych sms – ów
wynika zatem,
że A. B. za
pomocą sms –**

ów przekazał Ł.
W. (1) informację
o możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w
dniu 30 maja
2015 roku.

W dniu 30 maja
2015 roku o
godzinie 12:46 Ł.
W. (1) wysłał
do A. B. sms
o treści „Jutro
potwierdze jak w
pon”. Następnie
tego samego dnia
wysłał do niego
sms o treści
„Pon tu i tam”.
Jednocześnie do
innej osoby
wysłał sms o
treści: „W pon
biegamy to się
nie napij w
niedziele” i
uzyskuje od niej
odповідź sms-
em: „Oki oki
spoko”.

Kolejnego dnia
o godzinie 10:45
Ł. W. (1)
wysłała A. B.
sms ze znakiem
zapytania.
Odpowiedź
otrzymuje
dopiero
wieczorem
poprzez wysłanie
mu sms – u
o treści „Ok”.
Po otrzymaniu
tej wiadomości
od A. B. Ł.
W. (1) wysłała
innej osobie sms

o treści: „Przyleć na 5”. Z treści tych sms – ów wynika zatem, że w dniu 31 maja 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) za pomocą telefonu informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 1 czerwca 2015 roku.

Z kolei z treści sms – ów wysyłanych przez A. B. i Ł. W. (1) w dniu 1 czerwca 2015 roku wynika, że A. B. telefonicznie przekazał Ł. W. (1) informację o braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 2 i 3 czerwca 2015 roku.

W dniu 4 czerwca 2015 roku o godzinie 15:44 Ł. W. (1) wysłał do A. B. sms o treści: „I jak tam?” Po upływie 14 minut A. B. w odpowiedzi przesyła sms o treści: „Nie da rady big bradery są”. Następnie Ł.

W. (1) przesyła wiadomość tekstową: „O kurde a do kiedy?”. Na co A. B. odpisuje sms – em „Pnwt”. Po tym Ł. W. (1) przesyła zapytanie: „A dużo ich jest, może bym pozasłaniał na trochę?”. W odpowiedzi otrzymuje od A. B. sms o treści: „Nie da rady”. Wówczas Ł. W. (1) odpisał mu: „Ok. To czekam jak coś się rozluźni to daj znak. Bo jak ciemno jest to też lipa tak?”. A. B. odpowiada Ł. W. (1): „Jak ciemno to ok ale ja bym poczekał”. Ł. W. (1) przesłał następnie sms o treści: „Dobra to czekamy. Nie ma co się pchać”. Na koniec A. B. przesłał Ł. W. (1) wiadomość o treści „Dam znać”. Z treści tych sms – ów wynika zatem jednoznacznie, że A. B. w dniu 4 czerwca 2015 roku poinformował A. B. o braku możliwości bezpiecznego

**przemytu
papierosów.**

W dniu 8 czerwca 2015 roku Ł. W. (1) wysłał kolejno A. B. sms – y o treści: „I jak może dziś spróbujemy?” oraz „A jak dziś nie wyda to jutro”. A. B. odpisał: „Dopiero wróciłem dam znać”. Po tym Ł. W. (1) wysłał sms o treści: „Ok to pewnie na jutro bo dziś późno wyjdzie. No zobaczysz jak sytuacja”. Wieczorem A. B. przesłał sms –y o treści: „Już ok” oraz „Jak coś to dziś lepiej”. Po czym Ł. W. (1) przesyła sms „Ok to będę działał”. Z tej komunikacji wynika zatem, że w dniu 8 czerwca 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów tego samego dnia.

W dniu 9 czerwca 2015 roku rano Ł. W. (1) przesłał A. B. sms o treści „Dziś trzeba”. W odpowiedzi A.

B. przesłał sms o treści „Ok”. Następnie Ł. W. (1) przesłał sms – y: „Ok”, „Dawaj do mnie”, „To ja już lece”, „Pomyliłem zabawki. Sory, lecę biegać”. Na podstawie treści tych sms – ów należy również wnioskować o tym, że w dniu 9 czerwca 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów tego samego dnia.

W dniu 12 czerwca 2015 roku Ł. W. (1) wcześniej rano wysłał A. B. sms z zapytaniem: „Jak dziś?”. W odpowiedzi A. B. najpierw wysłał sms o treści: „Dam znać zaraz”, a potem sms o treści: „Jak coś to ok”. Po tym Ł. W. (1) wysłał A. B. sms o treści „O super”. Następnie Ł. W. (1) wysłał innej osobie sms o treści „Badz o 11”. Tego samego jeszcze dnia w godzinach popołudniowych

A. B. przesłał Ł. W. (1) sms o treści: „Ok a jutro jak coś to ok”. Z treści tych sms - ów wynika zatem, że w dniu 12 czerwca 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 12 i 13 czerwca 2015 roku.

Z treści sms – ów wysyłanych przez A. B. i Ł. W. (1) w dniu 14 czerwca 2015 roku wynika, że A. B. telefonicznie przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 15 czerwca 2015 roku.

W dniu 30 czerwca 2015 roku Ł. W. (1) wysłał A. B. sms ze znakiem zapytania. W odpowiedzi otrzymał od niego sms o treści (...). Również 1 lipca 2015 roku Ł. W. (1) wysłał A. B. sms ze znakiem

**zapytania. Nie
uzyskawszy
odpowiedzi
wysłał sms o
treści: „I jak
tam?”. Ponieważ
dalej nie
otrzymywał
odpowiedzi
wykonał bez
efektu próbę
połączenia
głosowego z A. B..
O godzinie 23:42
otrzymał w
końcu
wiadomość
tekstową od A. B.
o treści: „Jest ok
nie było mnie”.
Po tym Ł. W. (1)
przesłał A. B. sms
o treści „Ok ok
to będę biegał”.
Analiza treści
przesyłanych
sms – ów
pomiędzy
oskarżonymi
prowadzi do
wniosku, że
określenie
„biegać” oznacza
przemycanie
papierosów. Z
treści tych sms
– ów wynika
zatem, że w
dniach 30
czerwca i 1 lipca
2015 roku A.
B. przekazał Ł.
W. (1) informację
o możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w
dniu 2 lipca 2015
roku. Świadczy
też o tym treść**

**wysyłanych sms
– ów przez Ł. W.
(1) zarówno do A.
B., jak i R. K..**

**Z podobnym
schematem
porozumiewania
się oskarżonych
mamy do
czynienia w dniu
4 sierpnia 2015
roku. O godzinie
10:09 Ł. W. (1)
wysłał do A. B.
sms ze znakiem
zapytania. Po
czterech
minutach
otrzymuje
odpowiedź o
treści: „Do 13
dam znać teraz
nie da rady”.
O godzinie 11:57
A. B. wysłał Ł.
W. (1) sms o
treści: „Już ok”.
Ł. W. (1) odpisał
mu: „Ok i mi
tak do wieczora
zejdzie i jutro też
trzeba”. Po tym
A. B. wysłał sms
o treści: Do 17 i
jutro tak samo”.
W odpowiedzi Ł.
W. (1) wysłał
sms o treści
(...), po czym
przesłał jeszcze
zapytanie: „A
jutro od rana
do 17, czy jak
dziś od 13”. A.
B. w odpowiedzi
przesłał sms o
treści: Jutro jak
dziś”. Z treści
tych sms – ów**

wynika zatem, że w dniu 4 sierpnia 2015 roku A. B. telefonicznie przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniach 4 i 5 sierpnia 2015 roku.

W dniu 11 sierpnia o godzinie 15:35 Ł. W. (1) wysłał do A. B. sms o treści: „Dziś mi trzeba tu i tam”. W odpowiedzi o godzinie 17:30 otrzymał sms o treści: „Jeśli jeszcze to jest ok”. Po tym Ł. W. (1) przesłał sms o treści: „Już przepadło, Jutro się odezwę bo może w czwart będzie coś”. Treść tej komunikacji pomiędzy oskarżonymi wskazuje zatem na to, że w dniu 11 sierpnia 2015 roku A. B. przekazał telefonicznie Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów tego dnia.

W dniu 19 sierpnia 2015 roku o godzinie 16:19 Ł. W. (1) wysłał do A. B. sms z zapytaniem: „Jak jutro?”. O godzinie 20:10 A. B. odpisał: „Od 11 ok ale jutro jeszcze dam znać”. Ł. W. (1) następnie przesłał A. B. sms –y o treści „ok” i „I mi tu i tam”. Z kolei w dniu 20 sierpnia 2015 roku o godzinie 10:05 A. B. przesłał Ł. W. (1) sms o treści: „Jest ok”. Następnie Ł. W. (1) przesłał sms – a o treści: „Ok. Tu i tam? Mi tak do 16 zjeździe”. Na podstawie treści tych sms – ów należy wnioskować, że 20 sierpnia 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów tego dnia.

W dniu 21 sierpnia 2015 roku o godzinie 8:27 Ł. W. (1) wysłał do A. B. sms z

zapytaniem: „A jak dziś?”. A. B. odpisał mu: „Jest ok”. Również na podstawie treści tych sms – ów należy wnioskować, że tego dnia A. B. poinformował Ł. W. (1) o dogodnych warunkach przewozu papierosów.

Również na podstawie treści sms – ów przesyłanych pomiędzy oskarżonymi w dniu 23 sierpnia 2015 roku należy wnioskować, że tego dnia A. B. poinformował Ł. W. (1) o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 sierpnia 2015 roku. Podobnie treść sms - ów wysyłanych w dniu 25 sierpnia 2020 roku wskazuje na to, że A. B. poinformował Ł. W. (1) o dogodnych warunkach przewozu papierosów w dniach 25 i 26 sierpnia 2020 roku. Także z

**komunikacji
między
oskarżonymi w
dniu 26 sierpnia
2015 roku
wynika, że A.
B. poinformował
Ł. W. (1)
o możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w
dniu 27 sierpnia
2015 roku.**

**W dniu 28
sierpnia 2015
roku o godzinie
5:59 Ł. W.
(1) wysłał do
A. B. sms
z zapytaniem:
„Jak dziś?”. O
godzinie 10:27 A.
B. odpisał: „Od
13 jeszcze się
odezwę”. Po tym
Ł. W. (1) przesłał
sms o treści: „To
może na jutro, bo
już wyjechałem i
się nie przygotowuje
tak szybko. A
te właśnie się
szykują do
roboty”. A. B.
w odpowiedzi
przesłał
wiadomość
tekstową: „Ok:.
Wtedy Ł. W.
(1) przesłał sms
o treści: „Ok
to czekam na
wieści jak jutro.
O godzinie 14:44
A. B. wysłał sms
o treści: „J ok”.
Z treści tych sms
– ów wynika**

zatem, że w dniu 28 sierpnia 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 29 sierpnia 2015 roku.

W dniu 29 sierpnia 2015 roku Ł. W. (1) wysłał do A. B. sms o treści: „Pon trzeba tu i tam. A tam to w kierunku (...)”. Kolejnego dnia Ł. W. (1) ponownie przesłał zapytanie do A. B.: „I jak jutro? Tu to mam już na miejscu, i tam to na (...) trzeba”. A. B. odpisał mu: „Ok”. Po tym Ł. W. (1) przesłał sms o treści: „Ok i w wtorek też będę chciał od razu dzisiaj pisze bo jutro późno wrócę”. Na podstawie treści tych sms –ów należy dojść do wniosku, że w dniu 30 sierpnia 2015 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o dogodnych warunkach przewozu papierosów w

**dniu 31 sierpnia
2015 roku.**

**Z treści
przesyłanych
między
oskarżonymi sms
– ów wynika,
że w dniu 31
sierpnia 2015
roku A. B.
przekazał Ł. W.
(1) informację
o niedogodnych
warunkach
przewozu
papierosów, zaś
kolejnego dnia
1 września 2015
przekazał
informację o
możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w
dniu 2 września
2015 roku.**

**W dniu 3
września 2015
roku Ł. W.
(1) najpierw o
godzinie 6:48
wysłał A. B.
sms z
wykrzyknikiem,
a następnie po
minucie sms o
treści: „? I jak tu
i tam dziś?”. O
godzinie 7:12 A.
B. przesłał krótki
sms o treści :
„od 13”, na co
Ł. W. (1) odpisał
mu: „Ok. Jutro
też trzeba. Potem
A. B. przesłał sms
o treści: „Tu i
tu”. Ł. W. (1)**

odpisał mu: „Dziś tu i tu a jutro tylko u nas”. Z treści tych sms – ów wynika zatem, że A. B. poinformował Ł. W. (1) o dogodnych warunkach przemytu papierosów w dniu 3 września 2015 roku po godzinie 13:00.

W dniu 4 września 2015 roku Ł. W. (1) przesłał A. B. sms z zapytaniem: „Jak dziś”. O godzinie 7:23 A. B. odpisał (...). Na tej podstawie należy wprowadzić wniosek, że A. B. w dniu 4 września 2015 roku przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 4 września 2015 roku.

W dniu 13 listopada 2015 roku o godzinie 16:17 Ł. W. (1) przesłał A. B. sms o treści: „Jutro tu trzeba a tam na poniedz”. Po minucie A. B. przesłał krótki sms o treści: „Tu

ok". Podobnie jak poprzednio treść tych sms – ów wskazuje, że A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o dogodnych warunkach przemytu papierosów.

W dniu 16 listopada 2015 roku Ł. W. (1) ponownie wysłał o godzinie 16:36 A. B. sms z zapytaniem „I jak jutro”. Po około dwóch godzinach A. B. odpisał mu: „Jestem już i jest ok”. Po paru minutach Ł. W. (1) przesłał sms o treści: „Ok. Tam ok. Jutro się odezwę jak dalej”. W odpowiedzi A. B. przesłał wiadomość tekstową „Tam ok”. Z treści tych sms – ów wynika zatem, że w dniu 16 listopada 2015 roku Ł. W. (1) uzyskał od A. B. informację o dogodnych warunkach do przewozu papierosów w dniu 17 listopada 2015 roku.

W dniu 22 listopada 2015

roku o godzinie 13:21 A. B. wysłał do Ł. W. (1) sms o treści: „16:30 spot?”. Następnie o godzinie 16:18 wysłał kolejny sms o treści: „Jutro nie spot ju o 17 ok?”. Ł. W. (1) najpierw odpowiedział przesyłając sms: (...), po czym przesłał sms z zapytaniem: „A ju przed spot rano tylko tu można?”. A. B. odpisał mu: „Nie jak coś to wt”. Z treści tych sms – ów wynika zatem, że A. B. w dniu 22 listopada 2015 roku przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 listopada 2015 roku.

W dniu 24 listopada 2015 roku Ł. W. (1) o godzinie 19:40 wysłał do A. B. sms o treści: „Jutro tu i tam tylko tu dwa razy”. W odpowiedzi A. B. wysłał mu sms o treści „Ok”, po czym Ł. W. (1) odpisał: „Ok to będę latał”. Z

*treści tych sms
– ów wynika
zatem, że A.
B. przekazał Ł.
W. (1) informację
o możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w
dniu 25 listopada
2015 roku.*

*W dniu 25
listopada 2015
roku o godzinie
15:36 Ł. W. (1)
wysłał do A. B.
sms o treści:
„Jutr tylko tu
bo dziś tylko raz
poszło, a co to
dziś było ze tam
byli?”. Po sześciu
minutach A. B.
odpisał: „S. nie
takiego a ju ok”.
Bez wątpienia w
ten sposób A.
B. poinformował
Ł. W. (1)
o dogodnych
w dniu 26
listopada 2015
roku warunkach
przewozu
papierosów.*

*Również treść
sms – ów
przesyłanych w
dniu 30 listopada
2015 wskazuje,
że tego dnia A.
B. przekazał Ł.
W. (1) informację
o możliwości
bezpiecznego
przemytu
papierosów w*

**dniu 1 grudnia
2015 roku.**

**W dniu 3 lutego
2016 roku o
godzinie 19:37 Ł.**

**W. (1) wysłał do
A. B. sms o treści:
„To na piat tam”.**

**A. B. przesłał
odpowiedź**

**kolejnego dnia
o treści: „R c
w”. Potem w
godzinach**

**popołudniowych
4 lutego 2016
roku Ł. W.**

**(1) przesłał sms
o treści: „Nie
rozumiem, jak**

**jak jutro? Tam
tylko”. Następnie
przesłał trzy sms**

**– y z pytaniami:
„Jak jutro tam?”,**

**„A co to r c w?”,
„Jutro ran?”.**

**Następnie Ł. W.
(1) przesłał do**

**innej osoby sms
o treści: „Kolego
wszystko mam**

**przygotowane.
Jak wszystko**

**będzie dobrze
jutro się**

**widzimy”. Po
tym o godzinie**

**21:47 uzyskał od
A. B. odpowiedź:**

„Jest ok”.

**Następnie Ł. W.
(1) przesłał A.**

**B. sms o treści:
„Ok mi tak do**

**14 wyjdzie może
byc?” i uzyskał**

**odpowiedź
„Tak”. Analiza**

treści tych sms – ów prowadzi do wniosku, że Ł. W. (1) uzyskał telefonicznie od A. B. informację o dogodnych warunkach przemytu papierosów w dniu 5 lutego 2016 roku.

W dniu 14 lutego 2016 roku Ł. W. (1) przesłał A. B. sms zapytaniem „Jak jutro? Tu i tam”. A. B. odpowiedział: Jutro nie da rady”. Ł. W. (1) odpisał „Ok”.

Z kolei z sms – ów przesyłanych pomiędzy oskarżonymi wynika, że w dniu 23 lutego 2016 roku A. B. przekazał Ł. W. (1) informację o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów w dniu 24 lutego 2016 roku.

Podkreślić należy, że przekazywane przez A. B. informacje co do możliwości lub braku możliwości bezpiecznego przemytu

**papierosów
znajdują
potwierdzenie w
rozkładzie
patroli Straży
Granicznej w
okresie od 8 maja
2015 roku do 24
lutego 2016 roku.**

**Treść
cytowanych sms
– ów wskazuje,
że oskarżeni
posługiwali się
wcześniej
ustalonym
szyfrem i
swoistym
slangiem.**

**Zapewne tylko
oni wiedzieli,
którym miejscom
odpowiadają
określenia „tu i
tam”.**

**Charakterystyczne
jest, że
przekazywali
sobie
komunikaty
przeważnie za
pomocą sms –
ów, które można
napisać
praktycznie w
każdym
momencie i w
każdym czasie.**

**Wbrew
twierdzeniom
obrońcy A. B.
mógł mieć dostęp
do informacji
dotyczących
rozmieszczenia
patroli Straży
Granicznej. Z
zeznań E. L.,**

która przez krótki czas była przełożoną oskarżonego, wynika, że co do zasady każdy funkcjonariusz Straży Granicznej ma dostęp do systemu wspomagania kierowania, gdzie są grafiki w formie elektronicznej. Podała ona, że funkcjonariusz może wejść do dyżurki i zerknąć w system. Poza tym patrole są w pewnym schemacie i wiedza o nim daje możliwość przekazania informacji o rozmieszczeniu patroli. Z kolei z zeznań J. O. wynika, że jeżeli wystawiane są przez daną placówkę dwa patrole, to funkcjonariusze z jednego patrolu posiadają wiedzę o drugim patrolu, gdyż ze sobą współdziałają. Świadek zeznał też, że biorąc pod uwagę, iż A. B. był na etacie pomocnika kierownika zmiany i dlatego

miął
doświadczenie i
dostęp do
pewnych
systemów.
Świadek J. P.
zeznał zaś, że
wprawdzie
każdy
funkcjonariusz
ma dostęp tylko
do swojego
grafiku służby,
ale
„teoretycznie”
jest możliwe
zajście na
dyżurkę i
zerknięcie w
system, choć,
jego zdaniem „w
praktyce” nie ma
to miejsca.

Tak więc z zeznań
funkcjonariuszy
Straży
Granicznej
wynika, że
oskarżony A. B.
mógł mieć dostęp
do informacji o
rozmieszczeniu w
terenie patroli.
Biorąc zatem pod
uwagę to, co
wynika z zeznań
P. P. (1) i
z materiałów z
kontroli
operacyjnej,
ustalenia Sądu
pierwszej
instancji, że A.
B. pełniąc funkcje
kontrolera
Zespołu do
Spraw
Przestępstw i
wykroczeń

Grupy Operacyjno – Śledczej Palcówki SG w S. w okresie od dnia 8 maja 2015 r. do dnia 23 lutego 2016 r., korzystając z dostępu do informacji służbowej przekazywał Ł. W. (1) informacje dotyczące terminów i rozmieszczenia patroli SG, nie są obarczone błędem.

Nie można też zgodzić się z obrońcą, że wymierzona A. B. kara pozbawienia wolności nosi cechy rażącej surowości. Oskarżony, pomimo że będąc funkcjonariuszem Straży Granicznej był powołany do zapobiegania i wykrywania przestępstw, swoim zachowaniem ułatwiał popełnianie przestępstw karnoskarbowych. Rażąco sprzeniewierzył się ciężącym na nim obowiązkom.

**Stopień jego
zawinienia jest
bardzo wysoki.**

**Odnosnie
apelacji obrońcy
oskarżonego Ł.
W. (1);**

**Pomimo że P.
P. (1) była
skonfliktowana z
Ł. W. (1) brak
jest podstaw do
uznania, że jej
zeznania
odnoszące się do
tego oskarżonego
są
niewiarygodne.
Nie sposób jest
przyjąć, że
tocząca się
między
świadkiem a
oskarżonym
sprawa o władzę
rodzicielską nad
dziećmi
spowodowała, że
postanowiła ona
złożyć kłamliwe,
obciążające jej
byłego partnera
zeznania. Wynik
postępowania
karnego
dotyczącego
przestępstw
związanych z
przemitem
papierosów bez
oznaczeń
skarbowych
akcyzy nie
mógłby mieć
żadnego wpływu
na
rozstrzygnięcie
w sprawie**

dotyczącej władzy rodzicielskiej, czego P. P. (2) na pewno była świadoma. Pewne różnice pomiędzy jej zeznaniami z postępowania przygotowawczego a z rozprawy bynajmniej nie świadczą o ich niewiarygodności. Gdyby przyjęć za prawdziwe twierdzenia oskarżonych, to wówczas za każdym razem powtarzałyby tę samą wymyśloną przez siebie wersję zdarzeń. Składała ona zeznania po upływie kilku lat od opisywanych przez nią zdarzeń i tym samym mogła nie pamiętać dokładnie wszystkich szczegółów. Nie sporządzała ona przecież notatek z rozmów z Ł. W. (1).

Przed wszystkim zeznania P. P. (2) znajdują pełne potwierdzenie z tym, co wynika z materiałów kontroli

komunikacyjnej.
Wynika z nich
bynajmniej
niedwuznacznie,
że Ł. W. (1)
zajmował się
obrotem
wyrobami
tytoniowymi bez
oznaczeń
skarbowych
akcyzy oraz że
otrzymywał za
pomocą
przesyłanych
sms – ów od
A. B. informacje
o rozmieszczeniu
w terenie patroli
Straży
Granicznej.

Nie można
jednakże przyjąć,
że Ł. W. (1) za
każdym razem,
kiedy wysyłał
sms – y do
A. B., podzegał
go do zdobycia
informacji o
terminie
bezpiecznego
przemytu
wyrobów
tytoniowych.

Nakłanianie do
popętnienia
czynu
zabronionego
stanowi
podżeganie w
rozumieniu art.
18 §2 k.k., gdy
osoba
nakłaniana nie
miała przed
podjęciem
czynności

**nakłaniania woli
popętnienia
czynu
zabronionego.**

**Tymczasem treść
przesyłanych
między
oskarżonymi sms**

**– ów
jednoznacznie
wskazuje, że A.**

**B. już przed
otrzymaniem od
Ł. W. (1) sms –
u z zapytaniem o
termin**

**bezpiecznego
przemytu
papierosów miał
już zamiar
ujawnienia mu
tajemnicy
służbowej.**

**Wynika to
również z zeznań
P. P. (1).**

**Za absurdalne
wręcz należy
uznać, że Ł. W.
(1) podzegał A. B.
do przekroczenia
swoich**

**uprawnień i
ujawnienia
tajemnicy
służbowej
poprzez
przesłanie mu
sms – u ze
znakiem
zapytania.**

**A. B. i Ł. W.
(1) jeszcze przed
rozpoczęciem
kontroli
operacyjnej
musieli wejść
w porozumienie
odnośnie**

przekazywania informacji o rozmieszczeniu patroli Straży Granicznej. Nie da się ustalić, z czyjej inicjatywy doszło do tego porozumienia.

Można jedynie się domyślać, że to Ł. W. (1) zaproponował A. B. udział w przestępczym procederze. Nie można jednakże wykluczyć, że A. B. wyszedł z propozycją przekazywania informacji o patrolach SG w zamian za korzyści majątkowe. Nie ma na to żadnych dowodów.

Wprawdzie z zeznań P. P. (1) wynika, że A. B. chciał się wycofać i Ł. W. (1) nie pozwolił mu na to, wykorzystując jego trudną sytuację, ale nie wiadomo, kiedy to było, czy przed rozpoczęciem kontroli operacyjnej czy w jej trakcie, czy też po jej zakończeniu.

Uznanie, że Ł. W. (1) za każdym razem

podzegał A. B.
do ujawniania
tajemnicy
służbowej, klóci
się z przyjęciem,
że obaj oskarżeni
działali
świadomie w
zorganizowanej
grupie
przestępczej.

Jeżeli A. B.
świadomie
działając w takiej
grupie miał za
zadanie
uzyskiwanie
informacji o
możliwości
„bezpiecznego”
podjęcia działań
przestępczych, to
nikt za każdym
razem nie musiał
wzbudzać w nim
wolę
przekroczenia
swoich
uprawnień i
ujawnienia
tajemnicy
służbowej.
Zamiar taki miał
on już bowiem w
chwili
przystąpienia do
zorganizowanej
grupy
przestępczej.

Wbrew
twierdzeniom
obrońcy Sąd
pierwszej
instancji nie
popętnił błędu
w ustaleniach
faktycznych
przyjmując, że Ł.
W. (1) w okresie

od 5 lutego do 9 sierpnia 2016 roku przewoził, a następnie pomógł w zbyciu wyrobów tytoniowych nieoznaczonych znakami akcyzy Rzeczypospolitej Polskiej w łącznej ilości 15.000 paczek różnych marek, o których wiedział, że zostały przywiezione na obszar Wspólnoty bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu. Okoliczności te wynikają nie tylko z wyjaśnień J. U., który przyznał, że kupował od Ł. W. (1) papierosy bez oznaczeń skarbowych akcyzy, ale również z materiałów z kontroli operacyjnej. Wbrew też twierdzeniom obrońcy J. U. wprost wskazał na Ł. W. (1) jak na osobę, od której kupował trzykrotnie papierosy bez znaków akcyzy.

**Odnosnie
apelacji
prokuratora:**

**Zgodzić się
należy z
oskarżycielem
publicznym, że
dla przyjęcia
istnienia
zorganizowanej
grupy
przestępczej nie
jest konieczne
wykazanie
hierarchicznej
struktury grupy.
Tymczasem Sąd
pierwszej
instancji
uniewinnienie
oskarżonych od
popęłnienia
czynu z art. 258
§1 k.k. oparł
na stwierdzeniu,
że brak jest
dowodów
potwierdzających
przywództwo
któregoś z
oskarżonych
oraz że w gronie
oskarżonych nie
było przywódcy
i hierarchicznego
podporządkowania.
Struktura grupy
może być
również pozioma
z ustalonym
podziałem ról.**

**Zorganizowaną
grupę
przestępczą
określa się jako
ugrupowanie co
najmniej trzech
osób, mające na**

celu popełnienie przestępstw, które nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról (por. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14 listopada 2018 roku, II AKa 251/18, Lex nr 2609639). Brak mechanizmu wymuszających posłuszeństwo członków grupy, a nawet brak kierownictwa, nie wyklucza możliwości uznania grupy przestępczej za zorganizowaną. Istnienie zorganizowanej grupy przestępczej nie warunkuje także stosowanie wobec jej członków środków przymusu dla uzyskania ich posłuszeństwa i zapobieżenia opuszczenia jej szeregów, a

podobnie i system nagród zapewniających lojalność takiej grupy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 października 2018 roku, II AKA 68/18, Lex nr 2437805).

Z analizy materiałów z kontroli operacyjnej wynika, że działalność przestępcza Ł. W. (1) była zakrojona na szeroką skalę. Oskarżony procederem związanym z obrotem wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń skarbowych akcyzy zajmował się wspólnie i porozumieniu z innymi osobami. Już z tych powodów należy dojść do wniosku, że ta działalność musiała być zorganizowana. Z zeznań P. P. (1) wynika, że Ł. W. (1) nie przemycał papierosów samodzielnie. Jego rola polegała na

pilotowaniu transportów papierosów. Z osobami, które przewoziły papierosy kontaktował się za pomocą krótkofalówki lub telefonu komórkowego przeznaczonego do tego celu. Z jej zeznań wynika też, że było co najmniej kilka osób, które woziły dla Ł. W. (1) papierosy. Bywało też tak, że samodzielnie wywoził papierosy w głąb Polski.

Mało tego, z treści sms – ów przesyłanych między Ł. W. (1) a R. K. wynika, że jeden drugiemu wydawał polecenia. Na przykład, w dniu 22 sierpnia 2016 roku R. K. wysłał Ł. W. (1) sms o treści: „jest wenston po 73 niebieski jest co z tym z robić”. Ł. W. (1) odpisał mu: „Nie cena z kosmosu”. Następnego dnia rano Ł. W. (1) wysłał R. K. sms – em zapytanie: „Ty i gadałeś z żółtym?.

Następnie otrzymuje od niego odpowiedź: „Gadałem nie chce”. Innym przykładem może być zarejestrowana komunikacja z 7 maja 2016 roku. Tego dnia Ł. W. (1) po otrzymaniu od A. B. informacji o możliwości bezpiecznego przemytu papierosów wysyła do R. K. sms o treści: „W sobót robimy” i otrzymuje odpowiedź „Oki”. Podobnie w dniu 29 maja 2015 roku Ł. W. (1) po uzyskaniu od A. B. informacji o dogodnych warunkach przewozu papierosów wysyła użytkownikowi telefonu o numerze (...)sms o treści „Bądź o 5” i otrzymuje odpowiedź: (...). Tak samo w dniu 30 maja 2015 roku po otrzymaniu informacji od A. B. Ł. W. (1) wysłał użytkownikowi telefonu o numerze (...)sms o treści: „W

pon biegamy to
sie nie napij
w niedziele” i
otrzymuje
odpowiedź „Oki
oki spoko”.
Takich
przykładów
można wskazać
jeszcze więcej.

Charakterystyczna
jest też
komunikacja
pomiędzy
oskarżonymi z
dnia 2 lipca 2015
roku. R. K. wysłał
Ł. W. (1) sms
o treści „Objazdu
pilnują na W.
na cmentarzu
skitrani na
gurze”, na co Ł.
W. (1) odpisał:
„Wopy? Tam
stoją? To nieźle.
Tam na drodze
co do wigier?”.
Następnie R. K.
przesłał sms o
treści: „Tak tak ci
co widzieliśmy”.
Z treści tych sms
– ów wynika
zatem, że R. K.
obserwował, czy
na drodze nie
ma patroli Straży
Granicznej i zdał
relację z
obserwacji Ł. W.
(1).

Z materiałów z
kontroli
operacyjnej
wynika zatem, że
działania
oskarżonych i

innych osób były skoordynowane i że każdy z oskarżonych odgrywał istotną rolę w procedurze związanym z obrotem papierosów bez akcyzy. Rola A. B. sprowadzała się do uzyskiwania informacji o rozmieszczeniu patroli SG i przekazywaniu tych informacji Ł. W. (1), który z kolei decydował między innymi o przewozie papierosów i pilotował transporty. R. K. i inne osoby zajmowały się z kolei głównie przewożeniem w samochodach papierosów. Taki podział ról trwał przez dłuższy okres czasu i był stabilny. Świadczy to o trwałej strukturze grupy.

Zaznaczyć też należy, że w komunikowaniu się za pomocą sms – ów oskarżeni używali przyjętego przez nich swoistego szyfru. Tylko

oni wiedzieli, co oznaczają używane przez nich skróty, jak np. „tu i tam”. Ponadto dla przyjęcia, że grupa była zorganizowana nie jest konieczne ustalenie, że członek grupy miał wiedzę odnośnie pozostałych osób wchodzących w jej skład. Biorąc jednakże pod uwagę zaangażowanie w działania przestępcze A. B., nie mógł on nie wiedzieć, że Ł. W. (1) w przewożeniu papierosów współdziałał z innymi osobami.

Wniosek

1) apelacja obrońcy A. B.:
zmiana wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach w stosunku do oskarżonego A. B. i uniewinnienie go od popełnienia zarzuconych w pkt. II - XXXVII aktu oskarżenia czynów, ewentualnie

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

**zmiana
zaskarżonego
wyroku poprzez
wymierzenie
oskarżonemu
kary
łagodniejszej z
zastosowaniem
dobrodziejstwa
warunkowego
zawieszenia jej
wykonania.**

**2) apelacja
obrońcy Ł. W. (1):**

**zmiana
zaskarżonego
wyroku poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
popętnienia
zarzucanego mu
czynu,
ewentualnie o
zmianę
zaskarżonego
wyroku poprzez
wymierzenie
oskarżonemu
kary łącznej w
wymiarze 1 roku
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na
okres próby
wynoszący 3
lata, obniżenie
kary grzywny
oraz zwolnienie
oskarżonego od
obowiązku
ponoszenia
kosztów i opłat
za postępowanie
przed Sądem I
instancji.**

**3) apelacja
prokuratora:**

**uchylenie
zaskarżonego
orzeczenia
dotyczącego
czynów I,
XXXVIII i XXXIX
aktu oskarżenia
i przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania w
tym zakresie
Sądowi
Okręgowemu w
Suwałkach.**

Zwiąże o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

**Ponieważ
zebrany materiał
dowodowy
jednoznacznie
wskazuje na
popętnienie przez
oskarżonego A.
B. przestępstwa z
art. 231 §1 i 2
k.k. w zb. z art.
266 §2 k.k., brak
było podstaw do
zmiany wyroku
poprzez jego
uniewinnienie.**

**Z uwagi na to,
że nie można
był przypisać
oskarżonemu Ł.
W. (1)
podżegania do
popętnienia
czynu z art. 232**

§1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. należało go uniewinnić od popełnienia czynów przypisanych mu w punkcie V. Zebrane dowody jednoznacznie zaś wskazywały na popełnienie przez niego przestępstwa karnoskarbowego i dlatego w tym zakresie nie można było wydać wyroku uniewinniającego.

Zasadność zarzutu z apelacji prokuratora przesądziła o zasadności wniosku o uchylenie wyroku w części uniewinniającej oskarżonych. Zmiana wyroku w tym zakresie nie była możliwa z uwagi na treść art. 454 §1 k.p.k.

**4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

**Kwalifikacja
prawna czynu
przypisanego
oskarżonemu A.
B. w punkcie II
oraz kwalifikacja**

	prawną czynu przypisanego oskarżonemu Ł. W. (1) w punkcie VI	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Z zeznań P. P. (1) oraz z materiałów z kontroli operacyjnej wynika jednoznacznie, że A. B. umówił się z Ł. W. (1), że będzie mu przekazywał informacje odnośnie patroli Straży Granicznej w pobliżu granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Musiał on zatem mieć z góry powzięty zamiar przekraczania jako funkcjonariusz publiczny swoich uprawnień i ujawniania tajemnicy służbowej. W zamian za przekazywane informacje był „wynagradzany” przez Ł. W. (1). Wiedział, że współoskarżony zajmuje się obrotami wyrobami		

tytoniowymi na szeroką skalę i nie zajmuje się tym wyłącznie z doskoku. Godząc się na przestępczą współpracę z Ł. W. (1) wiedział, że będzie mu stale przekazywał informacje o patrolach SG. Przyjął on stałą rolę informatora. Z tych też względów należało uznać, że przekazując wielokrotnie w okresie od 8 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku informacje o możliwości lub braku możliwości bezpiecznego przemytu papierosów popełnił jedno przestępstwo ciągle, o jakim mowa w art. 12 §1 k.k., a nie wiele czynów zabronionych. Stąd też zachowania oskarżonego polegające na ujawnianiu tajemnicy służbowej należało potraktować jako jedno przestępstwo i zakwalifikować z art. 231 §1 i 2 k.k.

**w zb. z art. 266 §2
k.k. w zw. z art. 12
§1 k.k.**

**Napomknąć
należy, że
istniały
podstawy do
przyjęcia, iż
oskarżony A.
B. przestępstwa
tego dopuścił
się w ramach
zorganizowanej
grupy
przestępczej.
Brak jednak
zaskarżenia
wyroku w tej
części na
niekorzyść
oskarżonego
powodował
niemożność
rozszerzenia
kwalifikacji
prawnej czynu o
art. 65 §1 k.k.**

**Kwalifikacja
prawna czynu
przypisanego
oskarżonemu Ł.
W. (1) w punkcie
VI jest błędna.
Z opisu tego
czynu wynika
jednoznacznie, że
wszystkie
wyszczególnione
w nim należności
publicznoprawne
były małej
wartości. Nie
wiadomo zatem
dlaczego, czyn
ten
zakwalifikowano
między innymi z
art. 65 §1 k.k.s.**

Jeżeli bowiem kwota podatku akcyzowego jest małej wartości, mamy do czynienia z typem uprzywilejowanym tego przestępstwa określonym w art. 65 §3 k.k.s. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 53 §14 k.k.s. mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. W dacie zaś popełnienia przez oskarżonego tego czynu minimalne wynagrodzenie wynosiło 1.850 złotych. Dwustukrotność minimalnego wynagrodzenia wynosiła zatem 370.000 złotych. Nawet suma wszystkich narażonych na uszczuplenie przez oskarżonego należności publicznoprawnych

nie przekracza tej kwoty.

Sąd Apelacyjny miał na względzie, że przeciwko oskarżonym A. B. i Ł. W. (1) toczy się odrębne postępowanie dotyczące przyjmowania korzyści majątkowych w zamian za udzielanie informacji objętych tajemnicą służbową. Tamto postępowanie nie zostało jednakże prawomocnie zakończone.

Wyrok uniewinniający oskarżonych został zaskarżony przez prokuratora i rozprawa odwoławcza przez Sądem Okręgowym w Suwałkach została wyznaczona na dzień 20 sierpnia 2020 roku. Stąd też za bezprzedmiotowe należało uznać rozważanie, czy wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z

art. 439 §1 pkt 8 k.p.k.	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Przyjęcie, że oskarżony A. B. dopuścił się jednego a nie wielu przestępstw i zakwalifikowanie tego czynu z art. 232 §1 i 2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i wymierzenie za ten czyn kary	

<p>pozbawienia wolności i grzywny</p> <p>Poprawienie błędnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu Ł. W. (1) w punkcie VI i wymierzenie za ten czyn kary grzywny.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Przyczyny, z powodu których przyjęto, że A. B. dopuścił się jednego przestępstwa ciągłego, zostały wyjaśnione w punkcie 4 uzasadnienia.</p> <p>Również powody zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu Ł. W. (1) zostały wskazane w punkcie 4 uzasadnienia.</p> <p>Przypisanie oskarżonemu A. B. jednego przestępstwa ciągłego zamiast wielu przestępstw obligowało Sąd Apelacyjny do</p>	

wymierzenia mu
na nowo kar.

Popelnione przez
oskarżonego
przestępstwo
cechuje się
znaczną
szkodliwością
społeczną.

Również wysoki
jest stopień
zawinienia
oskarżonego.

Przemawia za
tym przede
wszystkim to,
że A. B. jako
funkcjonariusz
Straży
Granicznej miał
obowiązek
zapobiegania i
zwalczania
przestępstw.

Swoim
zachowaniem
rażąco
sprzeniewierzył
się pełnionej
funkcji
publicznej.

Osłabił zaufanie
do
funkcjonariuszy
Straży
Granicznej jako
stróżów
porządku
prawnego.

Znacząco naraził
na szkodę
prawnie
chroniony
interes
publiczny. Był on
bardzo
zaangażowany w
proceder
przestępczy.

Jedyną łagodzącą dla niego okolicznością jest to, że nie był dotychczas karany sędownie. W tym stanie rzeczy wymierzona wobec niego przez Sąd pierwszej instancji kara jednego roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako łagodna. Brak jednakże apelacji na niekorzyść w tym zakresie uniemożliwia wymierzenie surowszej kary. Mając na uwadze te okoliczności za przypisane mu w instancji odwoławczej przestępstwo wymierzono mu karę pozbawienia wolności w takiej samej wysokości, w jakiej wymierzył Sąd pierwszej instancji. Kara ta powinna spełnić wobec oskarżonego pożądane funkcje i przyczynić się do właściwego kształtowania świadomości prawnej

społeczeństwa.
Jednocześnie za
niezbędne
należało uznać
orzeczenie wobec
oskarżonego
kary dolegliwej
w sferze
majątkowej.
Powinno to
bowiem
uświadomić mu
nieopłacalność
popelniania
przestępstw z
chęci osiągnięcia
korzyści
majątkowej. Za
wystarczająco
dolegliwą
uznano karę
grzywny w
wysokości
osiemdziesięciu
stawek
dziennych.
Wysokość zaś
jednej stawki
diennej
określono mając
na względzie
jego sytuację
majątkową i
rodzinną.

Stopień
szkodliwości
społecznej
popelnionego
przez
oskarżonego Ł.
W. (1)
przestępstwa
karnoskarbowego
jest niewątpliwie
znaczny. Tego
rodzaju czyny
są nagminne
i są wciąż
popelniane mimo

dużego wysiłku w ich zwalczaniu różnych państwowych służb. Na niekorzyść oskarżonego przemawia znacząco to, że był już wcześniej karany za podobne przestępstwa. Dotychczas stosowane kary nie powstrzymały go od popełnienia kolejnych przestępstw godzących poważnie w interes Skarbu Państwa. W tych okolicznościach za zasadne uznano wymierzenie mu kary grzywny w wysokości stu stawek dziennych. Mając na uwadze, że z działalności przestępczej osiągał nie małe dochody wysokość jednej stawki określono na sto złotych.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.	<i>Zebrane w sprawie dowody dają podstawę do uznania, że uniewinnienie oskarżonych od popęłnienia czynu z art. 258</i>	art. 454 § 1 k.p.k.	

	<i>§1 k.k. nie było zasadne.</i>		
Zwięźle o powodach uchylecia			
<i>Powody uchylecia wyroku w części uniewinniającej oskarżonych od popełnienia przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej zostały omówione w części 3 uzasadnienia.</i>			
<i>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
<i>Należy mieć na względzie, że dla ustalenia istnienia zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 §1 k.k. nie jest konieczne wykazanie, że grupa była zhierarchizowana. Nie wymagane też jest ustalenie osoby kierującej grupą, czy też jej założyciela.</i>			

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy wnikliwie przeanalizować w szczególności materiały z kontroli operacyjnej pod kątem wzajemnych powiązań oskarżonych w działaniach przestępczych i ustalenia ich ról w procederze obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń skarbowych akcyzy.

Konieczne będzie ponowne przesłuchanie w charakterze świadka P. P. (1) w szczególności na okoliczności powiązań między oskarżonymi i ich wiedzy odnośnie ról, jaką mieliby pełnić poszczególni członkowie grupy.

Oдноśnie pozostałych świadków, w zależności od stanowiska stron postępowania, Sąd Okręgowy może skorzystać z uprawnienia,

jakie daje przepis art. 442 §2 k.p.k.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV, V, VI	O nieopłaconych kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono na podstawie art. 618 §1 k.p.k. pkt 11 k.p.k. oraz §4 ust. 1, 2 i 3, §17 ust. 1 pkt 5 i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z	

2015 roku, poz. 1801).

Z mocy art. 10 ust. 1, art. 2 ust. pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) orzeczono wobec oskarżonych A. B. i Ł. W. (1) o jednej opłacie za obie instancje.

Orzeczenie o pozostałych kosztach sądowych w części skazującej opiera się przepisach art. 634 k.p.k., art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k.

Kosztami procesu w części uniewinniającej obciążono Skarb Państwa zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k.

7. PODPIS